

29 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2022

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ

† Τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἱεροῦ ναοῦ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς.

* * * * *

Ο ΟΡΘΟΣ

Λαβὼν ὁ ἱερεὺς εἰς χεῖρας τὸ θυμιατήριον, ἴσταται ἐνώπιον τῆς Ἁγίας Τραπέζης, καὶ θυμιῶν τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, λέγει ἐκφώνως· Δόξα τῇ ἀγία καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῶ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ τοῦ λαοῦ ἀποκρινομένου τό, Ἀμήν, ἄρχεται ὁ ἱερεὺς ψάλλον μεγαλοφώνως τὸ παρὸν τροπάριον·

Ἦχος π̄ ᾠ Πα ρ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος
ἕτερον

Ἦχος π̄ ᾠ Πα ρ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις εν τοι οις μνη μα α σι ζω ην χα ρι σα α με
νος

Τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται τρις ἄνευ στίχων καὶ ὑπὸ τῶν χορῶν ἐξάκις, τοῦ ἱερέως θυμιῶντος καὶ λέγοντος τοὺς ἐπομένους στίχους·

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.
(ξζ' 2)

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν· ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός,

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. γ'. οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. (ξζ' 3) Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν, [ἀγαλλιάσθωσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ.] (ξζ' 4)

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. (ριζ' 24)

Χριστὸς ἀνέστη...

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Χριστὸς ἀνέστη...

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Χριστὸς ἀνέστη...

Καὶ πάλιν ὁ ἱερεὺς, γεγωνυτέρα φωνῇ·

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας,

Καὶ ὁ χορὸς·

ζω ην χα ρι σα α με νο ο ο ο ο ο ο ο ος

* * *

ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Ὁ διάκονος λέγει τὰ εἰρηνικά, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς η', καὶ τῆς Θεοτόκου εἰς στ' [ἢ εἰς δ' καὶ δ'].

Ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἦχος Ἱ Πα ρ

ὦδὴ α'

να στα σε ως η με ρα λαμπρυν θω μεν λα

οι Πασχα Κυριου Πασχα εκ γαρ θα
 να του προς ζωην και εκ γης προς ουρανον Χρι
 στο ος ο Θεος ημας διι εβι βασεν
 επι νικιον ααδοντας (δίζ)

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Καθαρθωμεντας αισθησεις και οψομεθα
 τωαπροσιτωφωτι της Αναστασεως
 Χριστον εξαστραπτοντα και χαιρετε φασκον
 τατρανωως ακουσομεθα επι νικιον αα
 δοντες

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ουρανοι μεν επαξιως ευφρανεσθωσαν
 γηη δε αγαλλιαασθω εορταζετω
 δεκοσμος ορατος τε απας και αο
 ρατος Χριστος γαρ εγηγερται ευφροσυνη
 αι ωωνιι ος

Εἶτα τῆς Θεοτόκου, οὔ ἡ ἀκροστιχίς:
Νικηφόρου Καλλίστου τοῦ Ξανθοπούλου.

Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νυν πη γαισαις μοι Παρ θε νε Θε ο το κε πη
γη χα α ριν δι δα σα λο ο γα ως α νυ
μνη σω σα πη γην την βλυ στα νσαν ζω ην και
χα α ριν πι στοις συ γαρ ε ενυ πο στα τον Λο γον ε
πη η γα α σας

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ια τρει ον υ περ φυ σιν ο να ος σα σε μνη
δει ει κνυ ται πα σι Κο ο ρη εκ γαρ θα να τσ
προ φα νης τς προ στρε χον τας πι στς σα φω ως α
νι στα και πα α σι ι την αφθονον α να βλυ ζει
γλυ κυ υ τη η τα

Δόξα.

Κα ταρ ρε εις ου ρα νο θεν α κε νω τως η
μιν χα α ρι τας ον τως μο ο νη τον γαρ τυ
φλωτ τον τα ποι εις α να βλε πειν προς το φως βορ

βο ο ρω και νω φω νη η σα α σα α νωθεν
περ εν νοιαντω Λε ε ο ον τι

Καὶ νῦν.

Η κοι νη φι λο τι μι α τ ε βρο τει ου σεμ
νη Χαι αι ρε Μα ρι α Χαι αι ρε ο γαρ των
ο λων ποι η της ε πι σοι ως περ στα γων κα
τε ε βη σα φως Πη γη ην σε ε α θα να τον
να δει ξαςθε ο ο νυ υμ φε

Καταβασία.

Α να στα σε ως η με ρα λαμπρον θω μεν λα
οι Πα σχα Κυ ρι ου Πα α σχα εκ γαρ θα
να του προς ζω ην και εκ γης προς ου ρα νον Χρι
στο ος ο Θε ος η μα ας δι ι ε βι βα σεν
πι νι κι ον α α δο ον τας

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω

ην χαρι σα α με ε νος (δίζ) και ἕτερον Ἀγιορειτικον

X Πα
ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
τω θα να τον πα τησας και τοις εν τοις μνημασι ζω
Πα
ην χαρι σα α με ε νος

A
να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ἵτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα.
ὠδὴ γ'

Δ
ευ τε πο μα πι ω μεν και νον ουκ εκ πε τρας α
γο ο νου τε ρα του ρ γου με νον αλλ α φθα ρ σι
ας πη γην εκ τα αφου ομ βρη σαν τος Χρι στου εν
(δίζ)
ω στερε ου ου με ε θα

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Νυν πανταπεπληρωται φωτος σου ρα νος τε και
γη η και τα κα τα χθο νι α ε ορ τα ζε τω
γουν πα σα κτι ι σις την ε γερ σιν Χρι στου εν η
ε στε ρε ε ω ω ται

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Χθες συ νε θα πτο μην σοι Χρι στε συ νε γει ρο μαι
ση η μερον α να σταν τι σοι συ νε σταυ ρου μην
σοι χθες αυ το ος με συν δο ξασον Σω τη εν τη
βα σι λει ει α α σου

Τῆς Θεοτόκου. Ἦχος καὶ εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φω τει νον σε α γι ον να ον τδ Δε σπο τδ
των ο λων Κο ο ρη ε πι στα μαι και α φθα ρ
σι ας πη γην το υ υ δωρ προ ρρε ου σαν Χρι στον
εξ ου πο τι ζο ο με ε θα

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οσην χα ριν Δε σποι να Πη γη Αυ το κρ α το ρι

δι δως ου ου ρων την προ ο δον ε πε χο με
νην δει νως τσ λι ι θσ υ πο στα σιν φρι κτην τω
υ δα τι λυ υ σα α σαν

Δόξα.

Ρ ε ει χα ρις αφ θονος εκ σθ θε ο το κε Παρ
θε νε χυ υ δην πη γα ζσ σα χω λοι σκιρ τω
σιν εν σοι λε πρω ων καθα ρι ζε ται πλη θυς και
δαι μονες πνι ι γο ον ται

Καὶ νῦν.

Ο λοις νε μεις ι α σιν πι στοις βα σι λευ σι δη
μο ταις και πε ε νη σιν αρ χου σι πτω χοις πλσ
σι οις κοι νως το υ υ δωρ προ χε ου σα Πη γη
α ποι κιλον φα αρ μα α κον

Καταβασία.

Δ ευ τε πο μα πι ω μεν και νον ουκ εκ πε τρας α
γο ο νου τε ρα τουρ γου με νον αλλ α φθα ρ σι
ας πη γην εκ τα αφου ομ βρη σαν τος Χρι στου εν

ω στερε ου ου με ε θα

X ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα

να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω

ην χα ρι σα α με ε νος (δίζ) και ἕτερον Ἀγίορείτικον

X^{Πα} ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α

τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνημα σι ζω

Πα ην χα ρι σα α με ε νος

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι

ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκει τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, χύμα.

Ποίημα Ρωμανοῦ τοῦ μελωδοῦ.

Ἦχος πλ. δ΄. Αὐτόμελον.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες, ἀθάνατε, ἀλλὰ τοῦ ἄδου καθεῖλες τὴν δύναμιν· καὶ ἀνέστης ὡς νικητής, Χριστέ ὁ Θεός, γυναιξὶ μυροφόροις φθειγξάμενος· Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς ἀποστόλοις

εἰρήνην δωρούμενος, ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

Εἶτα, Κάθισμα τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος ᾠδῆς Νη ς

Τ ἡν α ε ε να ον κρη η νην και ζω η ραν
την πη γα α ζσ αν ρει ει θρα θει αν Πη γην συμ
φω ω νως αι νε σω μεν οι την χα ριν αι τσ με νοι
καθ ε καστην βρου υ ει και γαρ τα ι α μα τα
πο τα μων τα ρευ μα τα δει κνυ σα ε λα χιστα
θεν κα τα χρε ος προ σι ον τες εν πο ο θω
πι στω ως α ρυ σω με θα εκ Πη γης α νε ξαν τλη
τον ρω σιν ον τως α α θα να τον
σαν σα φως των ευ σε βων τας καρ δι ασ και χει λε
σιν εκ βο ο η σω μεν συ ει ει των πι
στων το πα ρα μυ υ θι ι ον

Εἶτα αἱ δ', ε' καὶ Ϛ' ᾠδαὶ τῶν κανόνων.

Ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα.

Ἦχος Πα ρ

ᾠδῆ δ'

Ε πι της θει ασ φυ λα κης ο θε η γο ρος Αβ

βα κουμ στη τω μεθ η μων και δει κνυ υ τω φα ε
 σφορον αγ γελον δι α πρυσι ως λε γοντα ση με
 ρον σωτη ρι α τω κο ο σμω ο τι α νε ε στη
 Χρι στος ως παν το δυ υ να α μος

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Α ρ σεν μεν ως δι α νοι οι ξαντην παρ θε νευ
 ουσαν νη δυν πε φη νε Χρι στος ως βρο τος δε α
 μνο ος προση γο ρευται α μω μος δε ως α γευστος
 κη λι δοςτο η με τε ρον Πα α σχα και ως Θε
 ος α λη θης τε λει ος λε ε λε ε κται

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ω ς ε νι αυ σι ος α μνος ο ευ λο γου μενος
 η μιν στε φανοςχη στος ε κου σι ι ως υ περ
 παντων τε θυται Πα α σχα το κα θαρ τη ρι ον και
 αυ θις εκ του τα φου ω ραι αι ος δι και ο
 συ νης η μιν ε λαμψεν η η λι ι ος

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ο θε ο πα τρω μεν Δαυ ιδ προ της σκι ω δης κι
βω του η λα το σκιρ των ο λα ος δε του Θε ου
ο α γι ος την των συμ βο λων εκ βα σιν ο ρων
τες ευ φραν θω μεν εν θε ε ως ο τι α νε ε στη
Χρι στος ως παν το δυ υ να α μος

Τῆς Θεοτόκου. Ἦχος καὶ εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Υ περ την ψαμ μον α λη θως και τας στα γο νας υ
ε των πε φυ κε Παρ θε νε τα πλη η θη της πη
γησ των ερ γων σα α κα τα παν στως ρε ον τα α πα
σαν ε πι χθο να πλσ σι ι ως παν τα νο σθ εν τα δει
νωσ τα χος ι ω ω με ε να

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Κ α τα σχε θεν τα γυ ναι κος υ πο καρ κι νσ τον
μα ζον υ δωρ ε πι χει ται Παρ θε ε νε της Πη
γησ σδ Δεσ ποινα και πα ραν τι κα πε πανται πα θη θα
να τη φο ρα τω ρει ει θρω και ο καρ κι ι νος ορ

θα βαι νειν ε γνω ω ρι ι σεν
Δόξα.

A κα τα νο η τον εν σοι και υ περ φυ σιν το
πρα χθεν ε νε στι σα φως Θε ο το ο κε το γαρ
υ δωρ γι νε ται το της Πη γης σι α μα νο σων
θα να τη φο ρων ε ναν τι ι ον ο περ η φυ υ
σις σα φως οι δενου δε ε πο ο τε
Καὶ νῦν.

A ει θανα τοι με ο εχ θρος ταις ε νη δο νοις
προ σβο λαις Δεσ ποι να Πη γη Θε ο το ο κε μη πα
ρι δης προ φθασον η τα χι νη βο η θει α τς τς
δε των πα γι δων με λυ υ τρς ι να υ μνω ω σε α
ει την πο λυ υ μνη η τον
Καταβασία.

E πι της θει ασ φυ λα κης ο θε η γο ρος Αβ
βα κουμ στη τω μεθ η μων και δει κνυ υ τω φα ε
σφο ρον αγ γε λον δι α πρυ σι ως λε γοντα ση με

ρον σωτη ρι α τω κο ο σμω ο τι α νε ε στη
 Χρι στος ως παν το δυ υ να α μος

X ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
 να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω
 ην χα ρι σα α με ε νος (δύς) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

X^{Πα} ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
 τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνημα σι ζω
 ην χα ρι σα α με ε νος

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
 κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
 ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

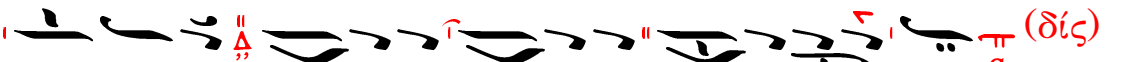
Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

ᾠδὴ ε΄. Τῆς ἑορτῆς.

O ρ θρι σω μεν ορ θρου βα θε ε ος και αν

 τι μου ρου τον υ υμνον προ σοι οι σω μεν τω Δε

 σπο τη και Χρι στον ο ψο με θα δι και ο συ νης

 η λι ον πα σι ζω ην α να τε ελ λο ον τα (δίζ)

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

T ην α με τρον σου ευ σπλαγ χνι αν οι ταις του

 Α δου σει ραι αις συ νε χο ο με νοι δε δορ κο τες

 προς το φως η πει γον το Χρι στε α γαλ λο με νω

 πο δι Πα σχα κρο τῶν τεσ αι ω ω νι ι ον

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Π ρο σελ θω μεν λαμ πα δη φο ροι τω προ ι ον

 τι Χρι στω ω εκ του μνη η μα τος ως νυμ φι ω

 και συ νε ορ τα σω μεν ταις φι λε ορ τοις τα ξε σι

 Πα σχα Θε ου το σω τη η ρι ι ον

Τῆς Θεοτόκου. Ἦχος καὶ εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λ α λθ με να Κο ρη Παρ θε ε νε τα της

 Πη γης σῶ τω ο ον τι τε ρα στι α κα τα πλη ητ τει

των βρο των δι α νοιαν υ περ γαρ φυ σιν πε φυ κε

παν τας πι στως α γι α α ζο ον τα

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ι στο ρη σε πο κος το Μα αν να και Σι λω

αμ και η πε ε τραπη γα α ζα σα Σο λο μων τος

η στο α την χα ριν ος τα Ι ορ δα νει α να

μα τα και η πη γη Σα μα ρει ει τι ι δος

Δόξα.

Σ τα γο νες ος Κο ρη Παρ θε ε νε αι της Πη

γης και νε κρο ον α νε ζω ω σαν υ περ λο ο γον το

πραχ θεν και εν νοιαν τα σα γαρ παν τα Πα να γνε λο

γοννι κα τοναν θρω ω πι ι νον

Καὶ νῦν.

Τ α πα θη μς Κο ρη ι α α σαις της αι μορ

ροι ας πη γη ην η ξη ρα να σα και το ρι γος της

φλο γος την α να ψιν και εκ τι κην δι α θε σιν

ου ρων δε σμα και γα στρο ορ ροι οι αν

Καταβασία.

Ο ρ θρι σω μεν ορ θρου βα θε ε ος και αν
τι μν ρου τον υ υμνον προ σοι οι σω μεν τω Δε
σπο τη και Χρι στον ο ψο με θα δι και ο συ νης
η λι ον πα σι ζω ην α να τε ελ λο ον τα

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι
ην χα ρι σα α με ε νος (δύς) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

Χ^{Πα} ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνη μα σι
ην χα ρι σα α με ε νος

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἡγίασται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός Ἀμήν.

ᾠδὴ Γ'. Τῆς ἐορτῆς.

Κ α τηλ θες εν τοις κα τω τα τοις της γης και
συ νε τριψασμο χλουςαι ω νι ους κα το ο χς πε πε
δη με ενων Χρι στε και τρι η μερος ως εκ κη τους
Ι ω νας ε ξα νε εστης του τα φου (δίζ)

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Φ υ λα ξας τα σημαντρα σω α Χρι στε ε ξη
γερ θης του τα α φου ο τας κλεις της Παρ θε νου
μη η λυ μη να μενος εν τω το κω σθ και α
νε ω ξας η μιν Πα ρα δει ει στας πυ λας

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σ ω τερ μου το ζων τε και α θυ τον ι ε ρει ει
ον ως Θε ος σε αυ τον ε κου σι ι ως προ σα
γα γων τω Πα τρι ι συ να νε στησας πα γ γε νη
τον Α δαμ α να στα ας εκ του τα φου

Τῆς Θεοτόκου. Ἦχος καὶ εἰρμὸς αὐτός.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ο ι λο γοι τς Λο γω σον τως πη γην α νυ

μνθ̣ σι σα Α γνητηςσο φι ασ βυ θο ον γαρ ὡς υ περ

λο ο γον γεν νας τον κρε μα σαν τα εν αι θε ρι

τας ρο ασ καιτην γη ην ε πι υ δωρ

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Υπηλθεςτην των κλι μα κων φο ραν α πει

λθ σαν συντρι βην τς ε κει σε ζω γρα α φς ω πανα

γι ι α Πη γη δια σω σα σα και λα ον υ

πο σει σμ πε πτω κο ο τος τδ δο μ

Δόξα.

Τας μη τρας α γο νς στει ρω σει το πριν δι

α λυ εις εμ φα νως της Πη γης σθ το ρει ει θρω και γαρ

ως τε ε ξα σα συ παρ θε νευ ου σα τον Δε σπο την

τδ παν τος και τς το ο κς βρα βευ εις

Καὶ νῦν.

Ου λο γος ου νς ου δε γλωτ τα τον σον ε ξι

σχυ ου σιν Α γνη το κε τον ευ φη μη η σαι αλλ α σθε

νου ου σιν εν σοι και ε λεγ χε ται φι λο σο φων

το σεμ νον και ρη το ορωνκομ ψο της

Καταβασία.

Κα τηλ θες εν τοις κατω τα τοις της γης και

συ νε τριψασμο χλουςαι ω νι ους κα το ο χς πε πε

δη με ενων χρι στε και τρι η μερος ως εκ κη τους

Ι ω νας εξα νε εστης του τα φου

Χρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα

να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω

ην χα ρι σα α με ε νος (δίζ) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

Χ^{Πα}ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α

τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνημα σι ζω

Παην χα ρι σα α με ε νος

Ανα στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι

ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης, καὶ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς Θεοτόκου.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ἐξ ἀκενώτου σου Πηγῆς Θεοχαρίτωτε, ἐπιβραβεύεις μοι πηγάζουσα τὰνάματα, ἀενάως τῆς σῆς χάριτος ὑπὲρ λόγον· τὸν γὰρ Λόγον ὡς τεκοῦσαν ὑπὲρ ἔννοιαν, ἰκετεύω σε δροσίξειν με σῆς χάριτι· ἵνα κράζω σοι· * Χαῖρε ὕδωρ σωτήριον.

Ὁ Οἶκος.

Ἀχραντε Θεοτόκε, ἡ τεκοῦσα ἀρρήτως, Πατρὸς τὸν προαιώνιον Λόγον, πλάτυνόν μου τὸ στόμα Σεμνή, συνεισφέρουσά με πρὸς τὸν σὸν ἔπαινον, ὡς ἂν ἀνευφημήσω σε, κραυγάζων τῇ Πηγῇ σου ταῦτα·

Χαῖρε πηγῆ, χαρμονῆς ἀλήκτου·

χαῖρε ῥοή, καλλονῆς ἀρρήτου.

Χαῖρε, νοσημάτων παντοίων κατάλυσις·

χαῖρε, παθημάτων ποικίλων κατάκλυσις.

Χαῖρε ῥεῖθρον διειδέστατον, ὑγιάζον τοὺς πιστοὺς·

χαῖρε ὕδωρ χαριέστατον, τοῖς νοσοῦσι πολλαπλῶς.

Χαῖρε νᾶμα σοφίας, ἀγνωσίαν ἐξαῖρον·

χαῖρε κρᾶμα καρδίας, ἀμβροσίαν προῖόν.

Χαῖρε κρατὴρ τοῦ μάννα ζωήρῳτε·

χαῖρε λουτὴρ καὶ νέκταρ θεόρῳστε.

Χαῖρε, πορθμὸν ἀσθενείας δεικνῦσα·

χαῖρε, φλογμὸν ἀρρώστιας σβεννῦσα.

* Χαῖρε ὕδωρ σωτήριον.

Συναξάριον τοῦ Μηναίου.

Τῇ ΚΘ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα, Ἰάσονος καὶ Σωσιπάτρου.

Στίχ. Ζωῆς Ἰάσων λαμβάνει φθαρτῆς πέρας,

Ἄλλ' εὔρεν ἄλλην μὴ πέρας κεκτημένην.

Θανόντι δόξαν σοῦ προσώπου δεικνύεις

Σὺ Σωσιπάτρω, τοῦ Θεοῦ Λόγου, Πάτερ.

Εἰκάδι ἀμφ' ἐνάτη Ἰάσων ἀπεβήσατο γαίης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων ἑπτὰ Μαρτύρων ληστῶν, οἵ, διὰ τοῦ Ἀποστόλου Ἰάσονος πιστεύσαντες τῷ Χριστῷ, ἐν λέβητι

πίσσης κοχλαζούσης βληθέντες, τελειούνται.

Στίχ. Λησταί, μαθόντες τὴν Ἐδέμ ληστοῦ λάχος,

Πίσση λαχεῖν ἔσπευσαν αὐτὴν ἐμφλόγω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῆς Ἁγίας Κερκύρας, θυγατρὸς Κερκυλλίνου τοῦ βασιλέως, ἣτις βέλεσι κατατρωθεῖσα, τελειοῦται.

Στίχ. Βελῶν βασιλὶς ταῖς βολαῖς ἐστιγμένη,

Ἐκ στιγμάτων ἔλαμψεν, ὡς ἐκ μαργάρων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ζήνωνος καὶ Βιταλίου, πυρὶ τελειωθέντων.

Στίχ. Μὴ δειλιάσης, Βιτάλιε, πρὸς φλόγα·

Ἐγῆσομαι γὰρ καὶ προεισέλθω, Ζήνων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Εὐσέβιος, πυρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Ἐκ σοῦ τὸ πῦρ ὁποῖον ἐκσμήξει ῥύπον,

Ἵβρουζον, Εὐσέβιε, Χριστοῦ χρυσίον;

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Νέων, πυρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Θεοῖς λατρεύειν μὴ θέλων Ἑλληνίοις,

Καθεῖλε καυθεὶς πίστιν Ἑλλήνων Νέων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Καλοκτένου, Μητροπολίτου Θηβῶν καὶ ἐξάρχου πάσης Βοιωτίας, τοῦ νέου Ἐλεήμονος.

Στίχ. Οἴκτω δαψιλεῖ ἐμπρέφας Ἰωάννης,

Χάριτος πολλῆς πρὸς Θεοῦ ἠξιώθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Νικηφόρου τῆς Σεβάζης.

Στίχ. Ὑπὲρ εἰκόνων ἀθλήσας Νικηφόρος,

Εἰκόνα βλέπει Πατρός, Χριστὸν Δεσπότην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Χιμπὰτ Ἀλλά (ἦτοι Θεοδώρου), ἀθλήσαντος ἐν Δαμασκῶ ἐν ἔτει ,ασκθ' (1229).

Στίχ. Δῶρον Δαμασκοῦ πρὸς σαρκωθέντα Λόγον,

Ἵφθη ὁ Θεόδωρος ἐκεῖ ἀθλήσας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῶν ἐν τῇ Λαζικῇ μαρτυρησάντων, διὰ πυρὸς βασανισθέντων ὑπὸ τῶν Τούρκων.

Στίχ. Ἐν Λαζικῇ κάμιнос πυρπολουμένη,

Εὔρατο τροφὴν μάρτυρας χριστοψύχους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου, Ἐπισκόπου Ὁστρούγκ.

Στίχ. Στύλος ὢν Βασίλειος Ὁρθοδοξίας,

Πλουτεῖ Σερβίαν πλήθει τῶν θαυμάτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ἁγίου Νεομάρτυρος Στάνκο τοῦ ποιμένος, ἀθλήσαντος ἐν Μαυροβουνίῳ.

Στίχ. Ποιμὴν ὁ Στάνκο ἀλλὰ καὶ θεῖος Μάρτυς,

Ἐκ τοῦ Ποιμένος Χριστοῦ λαβὼν τὸ στέφος.

Εἶτα τὸ παρόν, ἐκ τοῦ πεντηκοσταρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Παρασκευῇ τῆς Διακαινησίμου, μνεῖαν ποιούμεθα

τοῦ θαύματος τῆς εὐρέσεως τοῦ Ἀγιάσματος τῆς Θεοτόκου, ἥτοι τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, ὑπὸ τοῦ Ἁγίου καὶ θεοστέπτου βασιλέως Λέοντος τοῦ Α΄ τοῦ μεγάλου, τοῦ Θρακός, τοῦ ἐπονομαζομένου Μακέλλη, οὔτινος καὶ τὴν μνήμην ἐορτάζομεν.

Στίχ. Ῥοὴ ἀγαθῶν ὡς ἐξ Ἐδέμ ἰοῦσα

Ἡ σὴ Πηγὴ εὖρηται ἐν Βυζαντίῳ.

Εἰς τὸν Ἅγιον Λέοντα.

Ἄνακτα πιστὸν τὸν Λέοντα τὸν μέγαν,

ἔστεφε Χριστὸς Οὐρανοκράτωρ Ἄναξ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Παρασκευῇ τῆς Διακαινησίμου, ἐορτὴν ἄγομεν τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, τῆς Ἐλαιοβρύτιδος, ἐν τῇ Ἱερᾷ, Μεγίστῃ καὶ Σεβασμίᾳ Μονῇ τοῦ Βατοπαιδίου· ἔτι δὲ καὶ μνεῖαν ποιούμεθα τοῦ ὑπερφυοῦς θαύματος αὐτῆς, δι' οὗ τοὺς κενοὺς πίθους τοῦ Δοχείου ἐνέπλησεν ἀφθόνως δι' ἐλαίου.

Στίχ. Ἐένως πλήσασα τοὺς πίθους δι' ἐλαίου,

χαρμονῆς ὠφθης Ἐλαιοβρύτις φρέαρ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Παρασκευῇ τῆς Διακαινησίμου, πανήγυρις τελεῖται ἐν τῷ ἱερῷ προσκυνήματι τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς τῆς καλουμένης Παναγίας Τρουπητῆς ἐν Αἰγίῳ Ἀχαΐας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Παρασκευῇ τῆς Διακαινησίμου, πανήγυρις τελεῖται ἐν τῇ ἱερᾷ μονῇ Παναγίας Χρυσοπηγῆς Χανίων νήσου Κρήτης.

Ταῖς τῆς σῆς Μητρὸς πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκει ὡς ἀκολούθως.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ· σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν. **(τρίς)**

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν, τὴν αἰώνιον ζωὴν, καὶ μέγα ἔλεος. **(τρίς)**

* * *

Καὶ ψάλλομεν τὰς λοιπὰς ᾠδὰς τοῦ κανόνος.

Ὦδὴ ζ'. Τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος Ἱ Πα ρ

Ο Παι αιδας εκ κα μι νου ρυ σα με νος γε
νο ο με νος αν θρω πος πα σχει ως θνη τος και δι
α πα θης το θνη τον αφθαρ σι ας εν δυ υ ει ευ
πρε πει αν ο μο νος ευ λο γη τος των Πα τε ε ρων
Θε ος και υ πε ρε εν δο ο ξος

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Γ υ ναι αι κες με τα μω ρων θε ο φρο νες ο
πι ι σω σου ε δρα μον ον δε ως θνη τον με τα δα
κρυ ων ε ζη η τουν προ σε κυ νη σαν χαι ρουσαι
ζω ων τα θε ον και Πα σχα το μυ στι κον σοις Χρι
στε ε Μαθη ταις ευ ηγ γε λι ι σα αν το

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Η α να α του ε ορ τα ζο μεν νε κρω σιν Α
δου την κα θαι ρε σιν αλ λη σβι ο της της αι ω νι ου
α πα ρ χην και σκι ρ των τες υ μνου ου μεν τον αι τι ον

τον μονογενη τον των Πατερων Θεον και υ
περενδοξον

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ως οντως ιερα και πανεορτος αυτη
η σωτηριος νυξ και φωταυγης της λαμπρορου
η μεερας της Εγερωσεως ουου σαπροαγγε
λος ενητοαχρονον φως εκταφουσωμα
τικως πασιν επεελααμψεν

Τῆς Θεοτόκου. Ἦχος και ειρμὸς ὁ αὐτός.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Υδρευσασθενοσεντες ιαματα η
Παναγνος ρειγαρθειασεκπηγης τον γλυκα
σμον τον αληθη τον χειμαρρην του φηης οντως
βλυζσαδι ο και πιστει κωνς τς αφθοο
νς αρωσωμεθα συυμπααντες

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ενιιζεις ακοντας Δεσποινα τα
ξεενασθερατα παντας τις πιστες τις γαρ α

λα λῃς και κω φῃς ὡς εὐ λα λῃς δει κνυ υ ει το υ
δωρ σῃ τῃς πασ χον τας τε δει νως θε ρα πε ευ ει και
ι α σιν χα ρι ι ζε ε ται
Δόξα.

Α να α γεις εκ κα μι νῃτων θλι ψε ων ὄδρο
σι ι ζῃσα να μα σι ξε νῃς εκ Πη γῃς τῃς προ σι
ον τας σοι Σε μνη φα γε δαι νῃς λυ τῃς ῃ ται γαρ
αν θρω πος και λω βῃς τον δε λε προν θε ρα πε ευ
εις και αν θρα κας κα τε ε σβε ε σας
Καὶ νῦν.

Ν ε α α νι δες και κο ραι την Δεσ ποιαν και
συ υμ παν τες αν θρω ποι πι στει εκ ψυ χῃς α νευ
φη μη σω μεν λαμ πρως δι α τῃς γαρ η η λων υ
ε λω πας και ελ κη τα πο νη ρα και ογ κω ω σεις
και πα ρα λυ τον ι α α σα α το
Καταβασία.

Ο Παι αι δας εκ κα μι νου ρυ σα με νος γε

νο ο μενος ανθρωπος πασχειως θνητος και δι
απαθςτο θνητον αφθαρσι ας ενδυει ευ
πρεπει αν ο μος ευλογητος των Πατερων
Θεος και υπερενδοξος

Xριστος ανεστη εκ νεκρων θανατωθα
νατον πατησας και τοις εν τοις μνημασι ζω
ην χαρισα αμεενος (δίζ) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

X^{Πα}ριστος ανεεστη η εκ νεκρων θαναα
τω θανατον πατησας και τοις εν τοις μνημασι ζω
ην χαρισα αμεενος

Aναστας ο Ιησους απο του ταφου
καθως προειπεν εδωκεν ημιν την αι
ωνιον ζωην και μεγαλεοος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁδὴ η'. Τῆς ἐορτῆς.

A υ τη η κλη τη η και α γι α η με ε ρα
η μι α των Σαβ βα των η βα σι λι ις και κυ ρι α
ε ορ των ε ορ τη και πα νη γυ ρις ε
στι πα νη γυ ρε ων εν η ευ λο γου μεν
στον εις τους αι ω νας

Δ ευ τε του και νου της αμ πε λου γεν νη μα τος
της θει ας ευ φρο συ νης εν τη ευ ση μω
η με ρα της ε γε ρ σε ως βα σι λει ας
τε Χρι στου κοι νω νη σω μεν υ μνου ντες αυ τον
ως θε ον εις τους αι ω νας

A ρον κυ υ κλω τους ο φθαλ μου σους σου Σι ων
και ι ι δε ι δου γαρ η κα σι ι σοι θε ο φε γ
γει εις ω σφω στη ρες εκ δυ σμων και βο ρα και θα
λα σης και ε ω ω ας τα τε κνα σου εν σοι
ευ λο γουν τα Χρι στον εις τους αι ω νας

Π α τερ παν το κρα α τορ και Λο γε και Πνε ευ μα
 τρι σιν ε νι ζο με ε νη εν υ πο στα α σε σι φυ
 σις υ περ ου σι ε και υ περ θε ε
 σε βε βα πτι σμεθα και σε ευ λο γου μεν
 τας τους αι ω νας

Τῆς Θεοτόκου. Ἦχος καὶ εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θ ει ον η Πη γη η και σε βα σμι ον υ υ δωρ
 προρ ρε ει σθ Παρ θε νε υ δωρ πι κω ων γαρ το ρεν
 μα α να χαι τι ζει σφο δρωσ ε πι κλη σει
 τη θει α της χα ρι τος δι ο σε τι μω
 μεν Πη γη εις τας αι ω νας

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Π αν τες το σε πτον και ζω ηρ ρυ τον υ υ υ δωρ
 υ μνη σω μεν προ φρο νως της γαρ δυσ πνοι οι ας το ρεν
 μα κα τα χω ραν ι στα και ε λευ θε ρον ποι
 ει προς δι ε ξοδον βα βαι σων θαυ μα σι ων

γνη Θεοκυητορ

Ευλογομεν Πατερα Υιον και Α

γιον Πνευματον Κυριον

Ποιον ευφημησει Πανυμνητεστοομα

τδ το κσστο ξενον αλλα και νσς οποιος

των θαυματων πηγην περιβλεψαιτο και

λογοις κροτησειεν ουκ εστιτηφυσηι

σχυστασαθαυμαζειν

Και νυν και αι καιεις τς αι ωνας των αι

ωνων αμην

Ολον επισοι οι τθ θανατδ το κραατος

η φανισταια θροοον ω Βασιλις και Κυρι

α Βασιλεα και γαρ την αθανατον ζω

ην συεπηγασατο υδωρτομαννα Χρι

σον εις τς αι ωνας

Αι νου μεν ευ λο γου μεν και προσκυ νου μεν
τον Κυ ρι ον

Καταβασία.

Αυ τη η κλη τη η και α γι α η με ε ρα
η μι α των Σαβ βα των η βα σι λι ις και κυ ρι α
ε ορ των ε ορ τη και πα νη γυ ρις ε
στι πα νη γυ ρε ων εν η ευ λο γου μεν
στον εις τους αι ω νας

Χρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι
ην χα ρι σα α με ε νος (δίς) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

Χ^{Πα}ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνη μα σι
ην χα ρι σα α με ε νος

Ανα στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
 ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἠυλόγηταί σου τὸ ὄνομα καὶ δεδόξασταί σου ἡ βασιλεία, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Καὶ ψάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ μετὰ τῶν μεγαλυναρίων.

ᾠδὴ θ'

Μ ε γα λυ νον ψυ χη η μου τον ε θε λου

σι ι ως πα θον τα και τα φεν τα και ε ξα

να σταντατρι η μερονεκ τα φου

Φ ω τι ζου φω τι ι ζου η νε α Ι ε ρου

σα λημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ου ου ε

πι σε α νε τει λε χο ρευ ε νυν και α γα αλ λου

Σι ων συ υ δε α γνη τερ που Θε ο το ο κε

εν τη ε γερ σειτου το ο κουου σου

Μ ε γα λυ νον ψυ χη η μου ου ου τον ε ξα

να στα αν τα τρι η με ρον εκ τα φου Χρι στον
τονζω ο δο την

Ω θει ασ ω φι λης ω γλυ κυ τα της σου
φω νης μεθ η μων α ψευ δω ως γα α αρ ε
πηγ γει λω ε σεσθαι με χριτερ μα τωνα ι ω ω νος
Χρι στε η ην οι πι στοι οι οι αγ κυραν ελ πι ι
δος κα τε χοντες α γαλ λο ο με ε θα

Χ ρι στος το και νον Πα α σχα το ζω ο θυ τον
θυ υ μα α μνος Θε ου ο αι ρων την α μαρ
τι αν κο σμου

Ω Πα σχα το με ε γα και ι ε ρω τα τον
Χρι στε ω σο φι α και Λο ο γε ε ε του
Θε ου και δυ να μισ δι δου η μιν εκτυ πω τε
ρον σου ου με τα χει ει ει εν τη α νε σπε ε ρω
η με ρα της βα σι λει ει α ασ σου

Τῆς Θεοτόκου. Ἦχος καὶ εἰρμός ὁ αὐτός.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Υ δα των α πα αν των Κο ρη υ περ κειται
α γνη της Πη γης σθ το υ υ δωρ εμφα νως
δω ρθ με νον α παλ λα γην νο ση μα α των δει
νων και ταις ψυ χαι αι αι αις α πασαν την ρω ω σιν
ως υ περ φυ σιν χε ο ο με ε νον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λ υ τη ρα των νο ο σων τον νε ον ι δθ
Σι λω αμ της Πη γης σθ Παρ θε ε νε κα θο
ρω μεν α παντες ομ μα τα γαρ προσ λαμ βα α νει πη
ρος α α παντες δε ε ρω σιν α ε να α ως προς
τη ζω η πο ρι ζο ο με ε θα

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ο ι ρω σιν ζη τθ εν τες προ σδρα με τε εν τη
Πη γη η γαρ Κο ρη Παρ θε ε νος εν οι κει
τω υ δα τι σκιρ τα πι στων και ευ φραι αι νθ πλη θυς

ου ου τω ως χρη η ε ξεις τω τε με ε νει την α

μοι βην τωναι τη η σε ε ων

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Μ ε γα λυ νον ψυ χη η μου ου ου της τρι

συ πο στα α του και α δι αι ρε του Θε ο τη

τος το κρα τος

Υ ψω θη Πη γη ης σ το υ δωρ υ περ

ου ρα νος και της γης τας α βυ υσ σης ταις ρο

αις δι ε δρα με τς το ε στι αμβρο σι ι α ψυ

χης νε εκταρπι στων με λι το εκ πε ε τρας και

η του μαν να δι α α δο ο σις

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των

αι ω νω α μην

Χ αι ρε Παρ θε νε χαι αι ρε χαι ρε ευ λο

γη με ε νη και ρε δε δο ξα σμε ε νη σος
γαρ Υι ος α νε στη τρι η μεροσεκ τα φου

Ευ φραινεις Παρ θε ε νε τον Α νακτα υ περ
φυ ως α να βλυ ζα σα χα α ριν εκ Πη γης
α ε να ον τω δι δα σα κα τεχ θρω ων την ι
σχυν νι ι κας α ει ει ρω σιν και ει ρη η νην και
αι τη μα των εκ πλη η ρω ω σιν

Καταβασία.

Ο Αγ γε λος ε βο ο α τη Κε χα ρι τω
με ε νη Α γνη Παρ θε νε και αι ρε και πα
λιν ε ρω και αι ρε ο σος Υι ος α νε στη τρι
η μεροσεκ τα φου

Φω τι ζου φω τι ι ζου η νε α Ι ε ρου
σα λημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ου ου ε
πι σε α νε τει λε χο ρευ ε νυν και α γα αλ λου
Σι ων συ υ δε α γνη τερ που Θε ο το ο κε

εν τη ε γερ σειτου το οκουου σου

Xρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα

να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω

ην χα ρι σα α με ε νος (δίσ) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

X^{Πα}ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α

τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνημα σι ζω

Πα ην χα ρι σα α με ε νος

Aνα στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι

ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἐξαποστειλάριον, αὐτόμελον.

Ἦχος Δι-θ

Σαρ κι υ πνω σας ω ως θνη τος ο Βα

 σι λε ευ ευς και Κυ υ ρι ος τρι η με ρος ε ξα

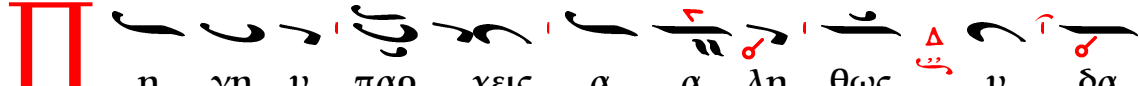

 νε ε ε στης Α δαμ ε ε γει ει ρας ε εκ φθο

 ρας και κα ταρ γη η σας θα α να τον Πα

 σχα της α φθαρ σι αστου κο σμου ου σω τη η ρι ον

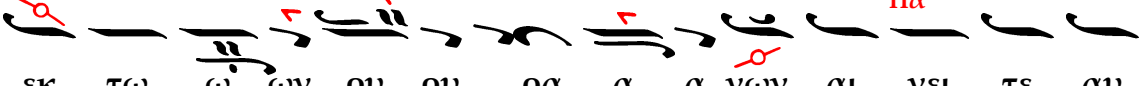
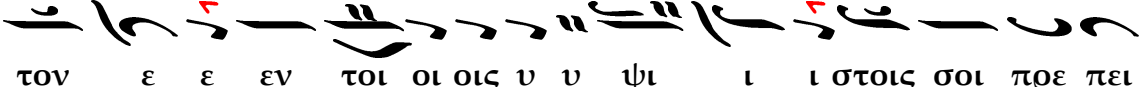
Τῆς Θεοτόκου. Ὅμοιον.

Ἦχος Δι-θ

Π η γη υ παρ χεις α α λη θως υ δα

 το ος ζω ων τος Δε ε σποινα εκ πλυ νεις ουν νο

 ση η μα τα ψυ χων σω ω μα α των χα α λε πα

 εν τη προς ψα αυ σει μο ο νη σου

 δωρ της σω τη ρι ασ Χρι στον η η προ χε ε ου σα

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος Πα-θ

Π α α α σα πνο ο η αι νε σα α τω ω ω τον

 Κυ υ ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον

 εκ τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει τε αυ

 τον ε ε εν τοι οι οις υ υ ψι ι ι στοις σοι πρε πει

υ υμνοστω ω ω Θε ε ε ω

Α ι αι νει ει ει τε α αυ το ον πα α αν τε ες οι

Α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει ει

τε ε ε α αυ τον πασαι αι δυ να α α μει

εις α α αυ του σοι πρε πει υ υ μνος τω ω ω

Θε ε ε ε ω

Του ποιησαι εν αυτοις κριμα εγγραπτον δοξα αυτη

εσται πασι τοις οσι ι ι οις α α αυ τσ

Ο σταν ρος σου ου Κυ ρι ι ε ζω η και

α να α στα α σις υ υ πα αρ χει τω ω λα

ω ω ω ω σου και επ αυ τω πε ε ε ποι οι

θο ο τες σε τον α να στα αν τα Θε ον η μω

ων υ υ μνου μεν ε λε ε η σο ον η η η μας

Ε

Αινειτε τον Θεον εν τοις αγιοις αυτου· αινειτε αυτον εν στε

ρε ω μα τι της δυ να α με ως α α αυ τσ

Η^{Πα} τα φη σου ου Δε σπο ο τα πα ρα δει ει
 σον η η νοι οι ξε τω ω γε ε νει τω ων αν θρω
 ω ω ω πων και εκ φθο ρα ας λυ υ υ τρω ω
 θε ε εν τες σε τον α να στα αν τα Θε ον η
 μω ων υ υ μνου μεν ε λε ε η σο ον η η η
 μας

Αινειτε αυτον επι ταις δυναστεiais αυτου· αινειτε αυτον
 τα το πληθος της με γα λω συ υ υ νης α α
 αυ τς

Σ^{Πα} υν Πα τρι και αι Πνευ μα α τι Χρι στον α α
 νυ υ μνη σω ω μεν τον α να στα α ντα ε εκ νε ε
 εκ ρων και προς αυ το ον ε εκ βο ο ω μεν συ
 ζω η υ πα αρ χεις η μων και αι α να α α α
 στα α α α σις ε λε ε η σο ον η η η μας

Ἦχος Δι

Αινειτε αυτον εν ἡχῳ σάλπιγγος· αινειτε αυτον
 εν ψαλ

τη ρι ι ω ω και αι αι κι θα α α ρα
T ρι η μερος α νε ε ε ε στης χρι ι στε ε
 εκ τα φου κα θω ως γε ε ε γρα α α πται
 συ νε γει ει ει ρας τον προ πα το ρα α η η
 η μων δι ι ι ι ο ο ο σε και αι αι δο
 ξα α α ζει το γε νος των αν θρω ω ω ω
 πω ων και α νυ μνει ει σου τη η ην α να α
 στα α σι ιν

Τῆς Θεοτόκου Στιχηρὰ Προσόμοια δ΄.

Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ. Ἦχος Δι-θ

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν
 εν
 χορ δαι αις και αι αι ορ γα α νω
Υ υ υ υ υ δωρ το ο της Πη η γης σω
 τη ρι ι ι ο ο ον υ πα αρ χει πα σι ι
 τοις α α α σθε νου ου σι προ σε ελ θω μεν
 ου ουν πι ι ι ι στει και χα ρι ιν α α ρυ υ

σω ω με ε θα

Χ Αινείτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ

πα σα πνο η αι νε σα α τω τον

Κυ υ υ ρι ον

Φ ρε ε ε ε ε αρ το ο ζω η η ρον Πη

γης τη η ης α α α θα να α του τοις προ ο

σι ι ου ου ου σι πο ο θω ι α α σε

ων πα α ρε ε ε ε χει πλη μμ ρα αν α α

νε ε ξα α ντλη η τον

Χ Η για σε το σκη νω μα αυ του ο

Υ υ υ ψι στος

Ρ ω ω ω ω ων νυ σι ι τας ψυ υ χας το

υ δω ω ωρ τη η ης Παρ θε ε νου οι τω ων

πα θω ω ων εν ρυ υ ποις προς δρα α μω μεν

τη η Κο ο ο ο ρη και τϵ τϵ ςς α α πο ο
πλυ υ νω ω μεν

Τ ου πο τα μα τα ορ μη μα τα ευ φραι νϵ σι
την πο λι ιν τϵ Θε ε ου

Σ τα α α α αμνος η η ι ε ε ρα το
μαν να α α νυ υ υν α φθο ο νως πη γη ης
εξ α α α ε να α ου προ χε ε ει τοις
αι αι του ου ου ου σι την χρει α αν πα ας
α α α ντλη η σω ω μεν

Τὰ αὐτὰ στιχερὰ προσόμοια εἰς δρόμον σύντομον.

Α ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω
αι νει τε αυ τον εν χορ δαιαις και ορ γα α νω

Υ δωρ το της Πη γης σω τη ρι ον υ παρ
χει πα σι τοις α σθε νου σι προ σελ θω μεν ουν πι ι

στει και χαριν αρουσω μεθα

Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η

χοις αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λαγ μου πα

σαπνο η αι νε σα α τω ω τον Κυ ρι ον

Φρε αρ το ζω η ρον Πη γησ της α θα να

τς τοις προ σι ου σι πο θω ι α σε ων πα ρε ε

χει πλημ μυ ραν α νε ξαν τλη τον

Ηγιασαι το σκη νω μα αυ τς ο Υ ψι

ςος

Ρων νυ σι τας ψυ χας το υ δω ρ της Πα ρ θε

νς οι των πα θων εν ρυ ποις προς δρα μω μεν τη Κο

ο ρη και τς τς α α πο πλυ νω μεν

Του πο τα μου τα ορ μη μα τα ευ φραι

ν8 σι την πο λιν τ8 Θε 8

Σταμ νος η ι ε ρα το μαν να νυν α φθο

νω8 Πη γης εξ α ε να ου προ χε ει τοι8 αι

τ8 8 σι την χρει ανπασαν τλη σωμεν

Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. ᾠχος πλ. α'.

ᾠχος πλ. α' Κε ρ

ΧΑ να στη τω ο Θε ο8 και δι α σκορ πι σθη

τω σαν οι εχ θροι αυ του και φυ γε τω σαν α

πο προ σω που αυ του οι μι σουντες αυ τον

Πα σχα ι ε ρον η μιν ση η με ρον α να

δε δει κται Πα σχα και νον Α γι ον Πα α σχα

μυ στι κον Πα σχα παν σε βα σμι ον Πα α σχα χρι

στος ο λυ τρω της Πα σχα α μω μον Πα σχα

με γα Πα σχα των πι στων Πα σχα το πυ λας η μιν

του πα ρα δει ει σου α νοι οι οι οι ξαν Πα σχα παντας α

γι α α ζον πι στους

Ως ε κλει πει κα πνος εκ λι πε τω σαν ως τη

κε ταικη ρος α πο προ σω ω που πυ ρος

Κε ευ τε α πο θε ας Γυ ναι αι κες ευ αγ γε

λι στριαι και τη Σι ων ει πα τε δε χου παρ η

μων χα ρας ευ αγ γε λι α της Α να στα σε ως

Χρι στου τερ που χο ρευ ε και α γα αλ λου

Ι ι ε ρου σα λημ τον Βα σι λε α Χρι στον θε

α σα με νη εκ του μνη ματος ως νυμ φι ον προ

ερ χο ο με νον

Ου τως α πο λουν ται οι α μαρ τω λοι α πο

προ σω που του Θε ου και οι δι και οι ευ φραν θη

τωσαν

Κε Α ι Μυ ρο φο ροι γυ ναι αι κες ορ θρου βα θε ε

ος ε πι στα σαι προς το μνη η μα του Ζω ο

δο ο ο του ευ ρον Αγ γε λον ε πι τον λι θον κα

θη με νον και αυ τος προσ φθεγ ξα με νος αυ ται αις
ου τως ε λε γε τι ζη τει ει ει τε τον ζων τα με
τα των νε κρων τι θρη νει ει ει τε τον αφ θαρ τον
ως εν φθο ρα α πελ θουσαι κη ρυ ξα τε τοις αυ
του ου Μαθη ταις

Αυ τη η η με ρα ην ε ποι η σεν ο Κυ
ρι ος α γαλ λι α σω με θα και ευ φραν θω μεν
εν αυ τη

Π α σχα το τερ πνον Πα σχα Κυ ρι ου Πα σχα
Πα σχα παν σε βα σμι ον η μιν α νε τει λε Πα
σχα εν χα ρα αλ λη λους πε ρι πτυ ξω με θα
ω ω ω Πα σχα λυ τρον λυ υ υ υ πης και γαρ εκ τα
φου ση με ρον ω σπερ εκ πα στου εκ λα αμ ψας Χρι
στος τα Γυ ναι α χα ρας ε πλη σε λε ε γων κη ρυ υ
ξα τε Α πο στο ο ο ο λοις

Ἦχος Πα ρ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω ω
Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυ υ υ υ υν και α α ει και εις τας
αι αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α μην

Α να στα σε ε ως η η με ε ε ε ρα και
λαμ πρυν θω ω ω με ε εν τη πα α νη γυ υ υ

υ ρει και α λλη λυ υς πε ρι ι πτυ ξω ω ω ω
με ε ε ε θα ει πω με ε εν α δε ελ φοι και

τοις μι συ υ υ σι ιν η η η μας συγ χω ρη
σω ω μεν πα α αν τα α τη Α να α α στα α α

α σει και αι ου τω βο η η η η σω ω ω ω
μεν Χρι στος α νε στη η εκ νε ε ε κρων θα να

τωω θα α να τον πα τη η η η σας και τοις
εν τοις μνη η η η μα α α α σι ζω ην

χα α ρι σα α με νο ο ο ος

Τὸ Χριστὸς ἀνέστη ψάλλεται τρίς.
Καὶ Ἀπόλυσις.

* * * * *

Ἡ ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ὁ διάκονος· Εὐλόγησον, δέσποτα.

Ὁ ἱερεύς·

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης καὶ θυμιῶν ψάλλει τρίς ἄνευ στίχων τὸ παρὸν τροπάριον·

Ἦχος Πά Πα ρ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Ἀκολουθῶς ψάλλεται τὸ αὐτὸ ἐξάκις ὑπὸ τῶν χορῶν, τοῦ ἱερέως λέγοντος τοὺς ἐπομένους στίχους.

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.
(ξζ' 2)

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν· ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός,

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. γ'. οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. (ξζ' 3) Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν, [ἀγαλλιάσθωσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ.] (ξζ' 4)

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. (ριζ' 24)

Χριστὸς ἀνέστη...

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Χριστὸς ἀνέστη...

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Χριστὸς ἀνέστη...

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ξε' (65).

Ἦχος Δι θ

Στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ. (ξε' 1)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ.
(ξε' 2)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου. Ἐν τῷ πλήθει τῆς
δυνάμεώς σου φεύσονται σε οἱ ἐχθροί σου. (ξε' 3)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι,
ψαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε. (ξε' 4)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Β΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ξστ' (66).

Στίχ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς. (ξστ' 2)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λη λυ ι

α

Στίχ. Τοῦ γινῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριον σου. (ξζ' 3)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λη λυ ι

α

Στίχ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες. (ξζ' 4)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λη λυ ι

α

Στίχ. Εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς. (ξζ' 8)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λη λυ ι

α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τες αι ω νας των αι ω

νων α μην

O Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τῶ Θε ου α
 θα να τος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος
 δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη
 ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
 παρ θε νῶ Μα ρι ι ας α τρε πτω σεν αν θρω πη
 σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
 θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
 α α α δος συν δο ξα ζο ο μενος τω Πα τρι
 και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α
 ας

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς 67 (67).

Ἦχος Πάφ

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

οις ε εν τοις μνημασι ζω ην χα ρι σα α με νος

Στίχ. β'. Ως ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρός ἀπὸ προσώπου πυρός.

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα

να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

οις ε εν τοις μνημασι ζω ην χα ρι σα α με νος

Στίχ. γ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα

να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

οις ε εν τοις μνημασι ζω ην χα ρι σα α με νος

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα

να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

οις ε εν τοις μνημασι ζω ην χα ρι σα α με νο

ο ο ο ο ο ο ος

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-Θ

Ε ν Εκ κλη σι ι αις ευ λο γει τε τον Θε
 ον Κυ ρι ον εκ πη γων Ισ ρα ηλ σω σον η μα
 ας Υι ε ε Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε
 κρω ω ω ω ν

ὁ β' χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ρ ι α
 * * *

Εἶτα τὸ τροπάριον τοῦ Πάσχα.

Ἦχος Π' Πα ρ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 οισ ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Ὑπακοή.

Ἦχος Δι-Θ

Π ρο λα βυ σαι τον ορθρον αι πε ρι Μα ρι
 αμ και ευ ρου σαι τον λι θον α πο κυ λι σθε ντα τϛ
 μνη μα τος η κου ον εκ τϛ Α γγε λϛ τον εν

φω τι α ι δι ω υ πα αρ χο ντα με τα νε
 κρων τι ζη τει τε ως αν θρω πον βλε πε τε τα εν
 τα φι α σπα αρ γα να δρα με τε και τω κο σμω
 κη ρυ ξα τε ως η γε ρθη ο Κυ ρι ος θα να τω
 σασ τον θα να τον ο τι υ πα ρ χει Θε ου Υι ος
 του σω ζοντος το γε νος των αν θρω ω ω πων

Κοντάχιον τῆς Θεοτόκου.

Τῆ ὑπερμάχῳ. Ἦχος ᾠδῆς Νη ς

Ε ξ α κε νω ω ω τϛ Σϛ πη γης θε ο χα
 ρι τω ω τε ε πι βρα βε ε ευ εις μοι πη γα ζϛ
 σα τα να μαα τα α ε να ως τη ης Ση ς χα
 ρι ι τος υ πε ρ λο γον τον γαρ λο ο ο γον ως τε
 κϛ σαν υ πε ρ εν νοι οι αν ι κε τευ ω Σε
 δρο σι ζειν με ε Ση χα ρι τι ι να κρα ζω ω Σοι
 χαι ρε υ υ δω ρσω τη η ρι ι ον

Κοντάκιον τοῦ Πάσχα.

Αὐτόμελον.

(Ψάλλεται καθ' ἐκάστην μέχρη τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα πλὴν τῶν μεθεόρτων τοῦ Θωμᾶ καὶ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς).

ᾠχος πλ' Γα ρ

Ε ι και εν τα φω κα τηλ θες α α θα να α τε
α λλα του Α δε κα θει λες τη ην δυ να α μιν και
α νε στης ως νι κη της Χρι στε ο Θε ος γυ
ναι ξι Μυρο φο ροις φθε γξα με νο ος χαι ρε ε τε
και τοις σοις Α πο στο ο λοις ει ρη νην δω ρου με
νος ο τοις πε σου σι πα ρε χων α α να στα α
σι ι ι ι ν

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Μετὰ τὸ κοντάκιον ἐκφωνεῖ ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί,

Ὁ διάκονος· Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀ' χορός· Ἀμήν.

Καὶ ψάλλεται ἀντὶ τοῦ τρισαγίου ὕμνου, ἀρχομένου τοῦ ἀ' χοροῦ.

ᾠχος πλ' Πα ρ

Ο σοι εις Χρι στον ε βα πτι σθη η η τε ε
Χρι στο ο ο ο ν ε ε νε δυ υ σα σθε Α

λλη λϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι α (δῖς)

Τὸ τρίτον

Ο σοι εἰς Χρι στον ε βα πτι ι ι ε βα πτι

σθη τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε Χρι

στο ο ο ον ε νε δυ υ σα α σθε ε Α λλη

λϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι α

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τϝ αι ω νας των αι ω

νων α μην

Χ Χρι στο ο ο ον ε νε δυ υ σα α σθε

ε Α λλη λϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι α

Ν ε ε δυ υ υ υ να α α α μῖς

Ο ο ο ο σοι οι οι οι οι οι οι οι

εις Χρι στο ο ο ο ο ο ο ον ε ε ε ε

ε βα α α α πτι ι ι ε βα πτι σθη τε ε

ε ε ε ε ε Χρι στο ο ο ο ο ο ον ε

ε ε ε ε ε νε δυ υ υ υ υ υ σα α α

σθε ε ε ε ε ε Α α α α α λλη λθ

υ υ υ υ υ ι ι ι α α α

* * *

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον ζήτηι τῇ Κυριακῇ τοῦ δ' ἤχου, ἀλληλουῖα ἀποστολικόν, ζήτηι τῇ Πέμπτῃ.

Ἦ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος δ'.

Ἦ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ἦ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Ψαλμὸς ργ'.

Ἦς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.
(ργ' 24)

Στίχ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον Κύριε ὁ Θεὸς μου,
ἐμεγαλύνθης σφόδρα. (ργ' 1)

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος Βου

Ω ς ε με γα λυ υν θη τα ε ερ γα σθ Κυ

ρι ε παν τα εν σο φι ι α ε ποι η σας

Ευ λο γει η ψυ χη μθ τον Κυ υ ρι ον

Κυ ρι ε ο Θε ος μθ ε με γα λυν θης σφο

δρα

Ω ς ε με γα λυ υν θη τα ε ερ γα σθ Κυ

ρι ε παν τα εν σο φι ι α ε ποι η σας

Χ Η τω η δο ξα Κυ ρι ου εις τς αι ω νας

ευ φραν θη σε ται Κυ ρι ος ε πι τοις ερ γοις αυτου

Ω ς ε με γα λυ υν θη τα ε ερ γα σκ Κυ

ρι ε παν τα εν σο φι ι α ε ποι η σα α α α α

ας

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

(γ' 1-8).

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεῖναις, Πέτρος καὶ Ἰωάννης ἀνέβαινον εἰς τὸ ἱερόν ἐπὶ τὴν ὥραν τῆς προσευχῆς τὴν ἐνάτην. Καὶ τισ ἀνὴρ χωλὸς ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ ὑπάρχων ἐβαστάζετο, ὃν ἐτίθουσαν καθ' ἡμέραν πρὸς τὴν θύραν τοῦ ἱεροῦ τὴν λεγομένην ὠραίαν τοῦ αἰτεῖν ἐλεημοσύνην παρὰ τῶν εἰσπορευομένων εἰς τὸ ἱερόν· ὃς ἰδὼν Πέτρον καὶ Ἰωάννην μέλλοντας εἰσιέναι εἰς τὸ ἱερόν ἠρώτα ἐλεημοσύνην. Ἀτενίσας δὲ Πέτρος εἰς αὐτὸν σὺν τῷ Ἰωάννῃ εἶπε· Βλέψον εἰς ἡμᾶς. Ὁ δὲ ἐπεῖχεν αὐτοῖς προσδοκῶν τι παρ' αὐτῶν λαβεῖν. Εἶπε δὲ Πέτρος· Ἀργύριον καὶ χρυσίον οὐχ ὑπάρχει μοι· ὃ δὲ ἔχω τοῦτό σοι δίδωμι· ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου ἔγειραι καὶ περιπάτει. Καὶ πιάσας αὐτὸν τῆς δεξιᾶς χειρὸς ἤγειρε· παραχρῆμα δὲ ἐστερεώθησαν αὐτοῦ αἱ βάσεις καὶ τὰ σφυρά, καὶ ἐξαλλόμενος ἕστη καὶ περιεπάτει, καὶ εἰσῆλθε σὺν αὐτοῖς εἰς τὸ ἱερόν περιπατῶν καὶ ἀλλόμενος καὶ αἰνῶν τὸν Θεόν.

Ἀλληλούϊα. Ἦχος α'. Ψαλμὸς πη'.

Ἦχος 4 Κε 6

Α Πα λλη λσ σ σ ι α Α λλη η λσ σ σ

ⲛ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲁ Ⲙ ⲁ ⲁ ⲁ ⲗⲗⲏⲏ ⲗⲛ ⲛ ⲛ

ⲛ ⲛ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲁ Ⲙ

Ε ξο μο λο γη σον ται οι ου ρα νοι τα θαν

μα σι α σου Κυ ρι ε και την α λη θει α

αν σϷ εν εκ κλη σι ι ι α α Α α α γι

ι ι ι ων

Α ^{Πα} λλη λⲛ ⲛ ⲛ ⲓ ⲁ **Α** ^{Κε} λλη η λⲛ ⲛ ⲛ

ⲛ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲁ Ⲙ ⲁ ⲁ ⲁ ⲗⲗⲏⲏ ⲗⲛ ⲛ ⲛ

ⲛ ⲛ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲁ Ⲙ

Ο Θε ος ο εν δο ξα ζο με νος εν βⲛ λη

α γι ων με γας και φο βε ρος ε στιν ε πι

παν τας τⲛς πε ρι κυ υ υ κλω ω α α αυ τⲛ

Α ^{Πα} λλη λⲛ ⲛ ⲛ ⲓ ⲁ **Α** ^{Κε} λλη η λⲛ ⲛ ⲛ

ⲛ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲁ Ⲙ ⲁ ⲁ ⲁ ⲗⲗⲏⲏ ⲗⲛ ⲛ ⲛ ⲛ

ⲛ ⲛ ⲛ ⲓ ⲓ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ὁ ἱερεὺς Σοφία ὀρθοί ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ λαός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ λαός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

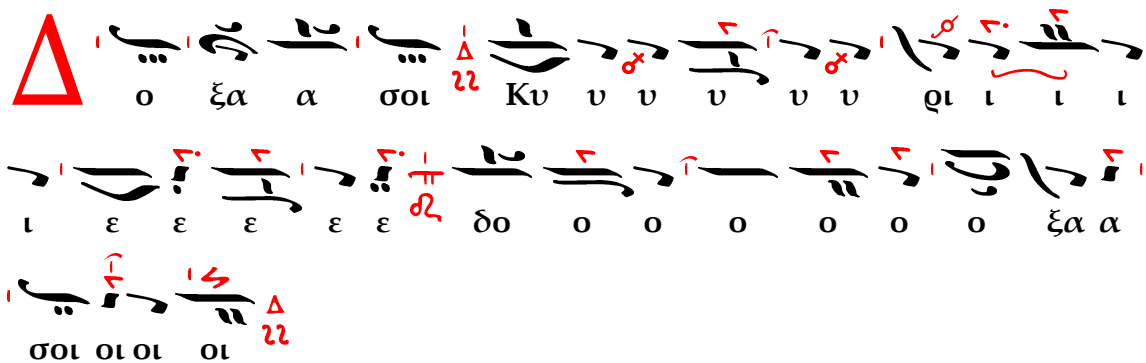
Ὁ ἱερεύς· Πρόσχωμεν.

Καὶ ὁ διάκονος ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον.

(Ἰω. β' 12-22).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Καπερναοῦμ αὐτὸς καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ἐκεῖ ἔμεινεν οὐ πολλὰς ἡμέρας. Καὶ ἐγγὺς ἦν τὸ πάσχα τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀνέβη εἰς Ἱεροσόλυμα ὁ Ἰησοῦς. Καὶ εὔρεν ἐν τῷ ἱερῷ τοὺς πωλοῦντας βόας καὶ πρόβατα καὶ περιστεράς καὶ τοὺς κερματιστὰς καθημένους, καὶ ποιήσας φραγέλλιον ἐκ σχοινίων πάντας ἐξέβαλεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ, τὰ τε πρόβατα καὶ τοὺς βόας, καὶ τῶν κολλυβιστῶν ἐξέχεεν τὸ κέρμα καὶ τὰς τραπέζας ἀνέτρεψε, καὶ τοῖς τὰς περιστεράς πωλοῦσιν εἶπεν· Ἄρατε ταῦτα ἐντεῦθεν· μὴ ποιεῖτε τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου οἶκον ἐμπορίου. Ἐμνήσθησαν δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὅτι γεγραμμένον ἐστίν, Ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου καταφάγεται με. Ἀπεκρίθησαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ εἶπον αὐτῷ· Τί σημεῖον δεικνύεις ἡμῖν, ὅτι ταῦτα ποιεῖς; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Λύσατε τὸν ναὸν τοῦτον, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγερῶ αὐτόν. Εἶπον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι· Τεσσαράκοντα καὶ ἕξ ἔτεσιν ὠκοδομήθη ὁ ναὸς οὗτος, καὶ σὺ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγερεῖς αὐτόν; Ἐκεῖνος δὲ ἔλεγε περὶ τοῦ ναοῦ τοῦ σώματος αὐτοῦ. Ὅτε οὖν ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν, ἐμνήσθησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὅτι τοῦτο ἔλεγε, καὶ ἐπίστευσαν τῇ γραφῇ καὶ τῷ λόγῳ ὃν εἶπεν ὁ Ἰησοῦς.

Ἦχος ἰβ' Δι.

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

Χερουβικόν. Γρηγορίου Πρωτοφάλτου.

Ἦχος Πά

Πα
Ο ι τα α α α α α α α α α α α α
Χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρου
ου ου ου ου ου ου ου ου Χε ε ρου ου βι ιμ μ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ στι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι μ υ
στι ι κω ως ει κο νι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ο ει
ει κο νι ι ι ι ι ζον τε ες και αι αι αι αι αι
Πα
αι αι αι αι τη η η η η η η η η η η η
η η ζω ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω
ο ποι ω ω ω ω ω ω ω Τρι α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α
α δι ι ι ι τον τρι σα α α α γι ι ον

υ υ υ υ υ υ μνο ο ο ον προ σα α α α α

α α προ σα α α α α α δο ον τε ες πα σαν

την βι ι ο ο ο τι ι ι κη η η η ην α

πο θω ω ω με ε θα α με ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι ι με ε ε ε ε

ρι ι μνα αν

Ω Πα ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω τον

Βα α α σι λε ε ε ε ε ε ε ιε ε ε ε

βα σι ι λε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε βα σι ι ι λε ε ε ε ε ε ε α α των ο

ο ο λων υ πο δε ξο ο ο με ε ε ε νοι

Τ αις α αγ γε ε λι ι καις α ο ρα α α α

τω ως δο ρυ φο ρου ου ου με ε νον τα α α α α

α ξε ε σι ιν Αλ λη λου ου ου ου ι ι ι

α α α α α α α α α α α α α α α

α α α

Λειτουργικά, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

ᾠχος Πάσχα

Κ ^{Πα} υ ρι ε Ε λε ε η η σον

Κ ^{Πα} υ ρι ε Ε λε ε η η σον

Κ ^{Κε} υ ρι ε Ε ^Μ λε ε ε η η σον

Κ ^{Πα} υ ρι ε Ε λε ε η η σον

Π ^{Πα} α ρα α σχ ς Κυ υ ρι ι ε

Π ^{Πα} α ρα σχ ς Κυ υ ρι ε

Π ^{Κε} α ρα α σχ ς Κυ υ υ ρι ε

Π ^{Δι} α ρα α σχ ς ^{Κε} Κυ υ ρι ι ε

Π ^{Δι} α ρα α σχ ς ^{Πα} Κυ υ ρι ι ε

Π ^{Πα} α ρα α σχ ς Κυ υ ρι ι ε

Κ ^{Πα} αι τω πνευ μα α τι ι ι σα

Σ ^{Πα} οι οι Κυ υ ρι ι ε

Α ^{Πα} γα πη σω σε Κυ υ ρι ε η η ι ι

^{Κε} ^Μ ^{Κε} σχυ υς μς Κυ ρι ος στε ρε ω μα α α α

α α μδ Δι και κα τα φυ γη η μδ και ρυ υ

υ στη ης μδ Ἔτερον ἄργον

A Πα γα πη η η σω σε ε Κυ υ υ ρι ι

ι ι ε ε ε η η ι ι σχυ υ υ υς

μδ Κυ ρι ι ο ος στε ρε ε ε ω ω

μα α α α α μδ Δι και αι κα τα φυ υ γη

η η η η μδ ς και αι ρυ υ υ ση η η ης

μδ

Π Πα α τε ρα Υι ον και Α α γι ο ον Πνε

ευ μα Κυ Τρι α δα ο μο ου ου ου σι ον και

α χω ω ρι ι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ

καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε^{Πα} λε ον ει ει ρη η νης ^{Κε} θυ ^{Πα} σι ι αν
 αι αι νε ε σε ε ως

Κ^{Πα} αι με τα τῃ Πνευ μα α το ος ος

Ε^{Κε} χο μεν προς το ον Κυ υ ρι ι ον

Α^{Πα} α ξι ι ι ον και δι ι και αι ον

Α^{Πα} γι ος Α γι ο ος Α γι ος Κυ

υ ρι ο ος Σα αβ βα α ω ωθ ^{Κε} πλη η ρης ο ς ρα

νο ος και η γη της δο ο ο ξη ης ος ^{Πα} ω

σαν να εν τοις υ υ ψι ι ςοις ^{Κε} ευ λο γη με

νος ο ερ χο ο ο με νος εν ο νο μα τι ^Μ

^{Κε} Κυ ρι ι ι ος ^{Κε} Ω σα αν να α α α α εν ^{Πα}

τοις υ ψι ι ι ςοις

Α ^{Πα} α α μη ην **Α** ^{Πα} α α α μη ην
Σ ε ε υ μν ς ς ς μεν σε ε Ευ λο
 γ ς ς ς μεν σοι ευ χα ρι στ ς ς μεν Κυ
 υ υ ρι ε και δε ε ο ο με ε θα α α
 σ ς ο Θε ο ος η η μων

Ὁ δὲ ἱερεὺς κλίνας τὴν κεφαλὴν μετὰ πάσης κατανούξεως εὐχεται, σφραγίζει τὰ τίμια δῶρα, εἶτα ἐπεύχεται καὶ θυμιῶν τρις ἐκ γ' τὰ ἅγια λέγει ἐκφώνως·

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ὁ χορὸς τὸν εἰρμὸν τῆς θ' ᾠδῆς.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Ο Α α γγε λο ος ε ε ε βο ο ο α
 τη Κε ε χα ρι ι τω ω με ε ε νη η
 Α γνη η Πααθ θε ε νε ε χαι αι αι αι ρε και
 πα λι ιν ε ε ε ρω χαι αι αι ρε ε ο
 σο ος Υι ο ος α νε ε ε στη η η τρι ι
 η η με ρο ο ος εκ τα α α α α φου
Φ ω τι ι ι ζ ς φω τι ι ι ζ ς η νε

ε ε α α Ι ι ε ε ρ ς σα α α λη ημ

η γαρ δο ο ξα Κυ ρι ι ι ου ου ου ου ου

ε πι σε ε α α νε ε ε τει ει λε ε

χο ο ο ρε ευ ε ε νυ υ υ υν και αι α γα α

α α αλ λου ου Σι ι ι ων συ υ υ υ δε

ε Α α α γνη η η η τε ερ πρ Θε ε

ο ο το ο ο κε ε εν τη η ε ε γερ σει

του ου το ο ο ο ο κς ς ς ς σς ς ς ς

Καὶ πάλιν ἐπεύχεται ὁ ἱερεύς, καὶ εἶτα λέγει ἐκφώνως·

Ἐν πρώτοις μνήσθητι, Κύριε, τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεινός), ὃν χάρισαι ταῖς ἀγίαις σου Ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῶν, ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα καὶ ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὧν ἕκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει, καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Ὁ χορός· Καὶ πάντων καὶ πασῶν.

*

Κατ' ἀπαίτησιν τοῦ Τ.Μ.Ε. τὸ Μεγαλυνάριον τῆς Θεοτόκου. Πρὸς τό, Τὴν τιμιωτέραν.

Ἦχος Δι-θ

δωρτο ζω υ υρ ρη τον τη ης πη η γη η

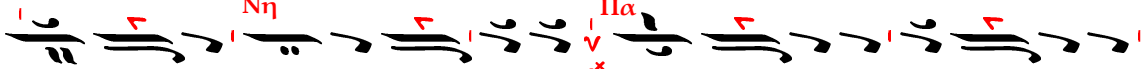

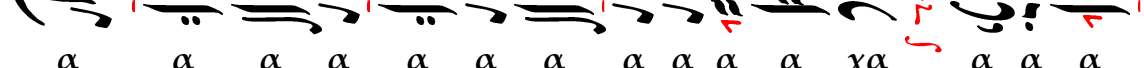
ης να μα το προ χε ε ο ο ον τον α θα α να

 τον δρο ο σι ι σμον ^Δ το νε κταρ το ο ο θει ει

 ει ον ^Δ την ξε νη η ην α α αμβρο ο σι ι ι

 αν ^θ το με λι ι ι το ο εκ πετρας ^θ πι στει

 τι μη η σω ω ^χ με ε εν ^Δ

*

Κοινωνικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ^{Πα} Πα ρ

^{Πα} Σ ω ω ω ω ω ω μα α α α α α α α α

 α α α χα α α α α α α α α α α α α

^{Νη} α α α α α α α α ^{Πα} α α α α α α α α

 α α α α α α α α α α α χα α α α

 α ρα α α α α α α α α α χα α α α α α

 α χα α α α α α α α α α α α α

 ρα α α α α ^{Χρι} ι ι ι ι ι σω μα α α

 α α Χρι ι στϛ ϛ με τα λα α α α α α α α

 α α α α α χα α α α ρα α α α α

 α α α α α α α α α α χα α α α

α α α α α α Δι με τα λα α α α α α
 α α α α α α Πα α α χα α α α α α α α
 α α α α α α M Nη α α α α α α α χα α α α
 α α α α α α M Πα α α α α α α α α α α α
 α α α χα α α α α α α α α α α βε ε ε
 ε ε με τα α λα α α α βε ε τε ε πη
 η η η η η η η η η η η η η η η η η
 η η η η η η η χη Δι η η η η η η η η η
 η η η η η η η χη η η η η η η η η η η η
 η η η η η η η η ης M Kε α θα α α να α α α α
 χα α α α α α α α α χα α α α α α α θα
 να α α α α α α Kε Πα γε ε ε υε ε ε
 ε ε ε ε ευ σα α α α α α α α γε
 ε ε ε ε ευ σα σθε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

να τον πατησας και τοις εν τοις μνημασι ζωην

χαρισαμενος (τρεις) με τέλος ζωην

χαρισαμενοσος

Ὁ ἱερεὺς ἀναφωνεῖ πρὸς τὸν λαόν· Χριστὸς ἀνέστη.

Ὁ λαός· Ἀληθῶς ἀνέστη, τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται ἄλλας δύο φορὰς καὶ ἀκολουθῶς·

Ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· Δόξα τῇ αὐτοῦ τριημέρῳ ἐγέρσει.

Ὁ λαὸς ἀποκρίνεται διὰ τοῦ· Προσκυνοῦμεν Αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἔγερσιν.

Καὶ ὁ ἱερεὺς ἀντὶ τοῦ Δι' εὐχῶν κατακλείει διὰ τοῦ· Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν... (ὅλον), καὶ

Ὁ λαὸς ἀντιφωνεῖ· Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.

* * * * *